

Bomme vilde det vistnok være ønskelig at faae fjernede, men Ministeriet har dog meent at maatte opgive Tanken herom. Hvad Bommen paa Amagerveien angaaer, har Ministeriet nemlig savnet de til Bestemmelsen af Bederlagssummens Fordeling nødvendige Oplysninger om, hvor stor en Deel af Bomindtægten der hidrører fra hver af de paagældende Communer, og man har ikke meent at burde lade Statskassen afholde de med en Optælling af den Bommen passerende Færdsel forbundne ikke ubetydelige Omkostninger, da Bommens Fjernelse i ethvert Fald kun vilde være af Interesse for Amagerlands og tildeels Kjøbenhavns Beboere, hvorfor ogsaa kun Communerne paa Amager og Kjøbenhavn vilde kunne komme til at deeltage i Afsløningssummens Udredelse. Det maa ogsaa bemærkes, at der ikke fra nogen af de i Sagen interesserede Communer Side er yttret Duffe om at faae Bomafgiften afløst. Heller ikke Nedlæggelsen af Bommen ved Slusefester er forekommet Ministeriet at være af saa almindelig Interesse, at man burde lade Statskassen afholde Omkostningerne ved Tilveiebringelsen af de til Bestemmelsen af Afsløningssummens Fordeling nødvendige Oplysninger, idet Bommens Fjernelse i ethvert Fald kun vilde kunne have nogen Betydning for Staden Kjøbenhavn og gamle Kjøbenhavns Amt samt muligvis Frederiksberg Amt; men Bomafgiftens Afsløning vil derhos her støde paa en anden Vanffelighed. Der paahviler nemlig Kjøbenhavns Amtsråd en Forpligtelse til at drage Omfjerg for Strandveiens Vandring i Sommermaaederne. For at faae denne Vandring bragt istand forstrakte forfjellte Private i sin Tid Amtsrådet med de til Anlægget af Brønde m. v. nødvendige Penge, og de saaledes modtagne Beløb, der tilfammen udgjorde 7,100 Rd., forpligtede Amtsrådet sig til fra 1ste Maj 1847 at regne efterhaanden at tilbagebetale af det Overflud, hvormed Indtægterne af Bommen ved Slusefester fra det nævnte Tidspunkt maatte overstige Udgifterne ved Vedligeholdelsen af Veien og det hele Vandingsapparat samt ved Vandingen af Veien paa Strækningen mellem Slusefester og Klampenborg. Et saadant Overflud er imidlertid hidtil ikke frem-

kommet, og Gjælden er derfor endnu uafgjort. Der vil selvfølgelig ikke kunne tages Bestemmelse om Bommens Nedlæggelse, medmindre der samtidig paa en eller anden Maade træffes et Arrangement med Hensyn til Afgjørelsen af den heromhandlede Gjæld.

Med Hensyn til Lovudkastets enkelte Paragrapher skal Følgende bemærkes:

ad § 1.

I den senere Tid ere de heromhandlede Bomme kun blevne bortforpagtede for 1 Aar ad Gangen og de nugældende Contracters Gyldighed udløber den 1ste April 1870. Ministeriet har imidlertid ikke destomindre meent at burde foreslaae, at Bommene først skulle nedlægges den 1ste April 1871. Deels vil Kjøbenhavns Amtsråd ikke godt kunne udsette at tage Beslutning om en ny Bortforpagtning af Bommene, indtil det er afgjort, om Loven om deres Nedlæggelse vil udfomme eller ikke, deels ville de paagældende Amtsråd ikke ved Affattelsen af Overlagene over Amtsrepartitionsfondenes Indtægter og Udgifter for næste Aar kunne tage Hensyn til nærværende Lovudkast, og det vil derfor let kunne medføre Vanffeligheder, hvis Afsløningen allerede skulde finde Sted næste Aar.

ad §§ 2 og 4.

I de 10 Aar fra 1ste April 1859 til 31te Mars 1869 have Indtægterne ved de heromhandlede Bomme i Gjennemsnit udgjort c. 15,300 Rd. aarlig. Efter Ministeriets Formenting vil dette Beløb imidlertid ikke kunne lægges til Grund ved Afsløningssummens Fastsættelse, da Bomindtægterne i de senere Aar have været i stadig Nedgang, og det maa antages, at de hyderligere ville gaae ned ved Aabningen af nye Jernbaner paa Sjælland. Man er derfor ogsaa i sin Tid i sit Forslag til de communale Bestyrelser om Sagens Ordning gaaet ud fra, at der kun kunde paaregnes en aarlig Indtægt af 12,000 Rd., hvilket er noget mindre end den Forpagtningssafgift, der i de senere Aar er svaret af Bommene (i 1866—67 13,790 Rd., i 1867—68 12,055 Rd. og i 1868—69